

Отскрѣямъ (Мак.) *м. св.* **Отскрѣивамъ** *м. дл.* откряю, откряваю: Кога ми отскри шарени јорганъ, Що да ми видить! Рада заклана. *М. 258.* Кога да ѿ донесать дома и ѿ отскривать кумоть. *М. 552.* И ѿ отскри неидзиното лице, Со ризата роса ѿ избриса. *ѿв. 91.*

Отску́бнѣ *м. св.* **Отску́б(ну)вамъ** *м. дл.* вырву-,ываю.

Отсла́бж *м. св.* **Отсла́бвамъ** **Отсла́бнувамъ** *м. дл.* ослаблю, ослабляю. **Отсла́бнѣ** **Отслабѣж** *м. св. ср.* **Отсла́бвамъ** *м. дл.* **Отсла́бж** **са** **Отсла́бвамъ** **са** ослабну, ослабѣю, ослабѣваю: Животното захваща отъ день на день да онадва—отслабва. *Л. Д. 1875 р. 91.* Развѣжили ся и отслабели. *Ј. 29.* Послѣ ся испотнихъ твърдѣ много и слѣдователно отслабнахъ и отпаднахъ твърдѣ много. *Р. С. 51.* Вы и безъ туй сте цзнемощѣли и отслабнали. *Э. Г. 53.* Защо си са тѣй отслабилъ и си сложилъ сичко возъ бащиния си грѣбъ, та са не стѣгнешь и не са зѣмешъ за работа кѣкто трѣбва.

Отсочѣ **са** *м. св. возвр.* вдвинусъ: Островътъ бѣше обложенъ кѣмъ Истокъ съ канары, конто бѣхж отсочены доволно далеко въ морето на вѣтрѣ. *Р. С. 82. (ср. сочѣ).*

Отспѣи **си** *м. св.* выплюсъ: Една по-голѣма дружина отъ Сабина са стоворила идущата ноцъ да нападне съ по-голѣма сила, за това са оттеглили да си отенѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 149.*

Отсрамѣ **са** *м. св. возвр.* **Отсрамѣвамъ** **са** *м. дл. возвр.* отплачу, отплачиваю: И азъ му сврѣшихъ добра работа, ама и той са отсрами. *Л. Д. 1870 р. 168.* Е, ами за даскалъ. Туй е белата, дѣ ще го намѣримъ? Тѣ сѣ май кесать, още и на да ли още можимъ му га отсрамимъ, зере, виждате я, тѣсъ година, случи са, май що сме малку празни. *Зк. 25.* Заранъ ще ни дѣдаты на гѣсте чѣчови Пѣнкови; не знамъ какъ ще имъ са отсрамимъ (*т. е. не знаю, какъ ихъ принять съ должнымъ почетомъ*).

Отсрѣща **Отсрѣщѣ** *нар.* напротивъ: Рано кѣсно живо здраво пристигна Милчу кадѣ Дунавскитѣ въ Силистра брѣгове—Намысли да мини отсрѣщѣ, сѣкий му казва, че тамъ е скѣпотія и като иди веднажъ отвѣдъ, за назадъ нѣма помыслуванье. *Зк. 123.* Пѣтници, конто доходватъ отъ отсрѣща (*съ противоположной стороны*), приказвать и увѣрывать. *Л. Д. 1870 р. 207.*

Отсрѣщенъ *пр.* лежащій напротивъ, противоположный: Пруската войска сѣ дрынали на отсрѣшнители северозападни брьда. *Л. Д. 1871 р. 218.* Като изгрѣе сѣжцето да отворимъ едната или и двѣтъ дупчици изведнажъ; що мислите, че ще видимъ на отсрѣщната стѣна? *ѿв. 76 р. 84.* Тогава момци имъ отговарѣтъ: сѣднете какини, да ни попѣйте! и дѣвойки насѣдѣтъ на отсрѣщное полѣкрѣжне сѣдалища. *Пк. 89.*